



**У Х В А Л А**  
**ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ**  
**ДРУГОГО СЕНАТУ**  
**КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євстіфеева Микити Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України**

м. К и ї в  
8 жовтня 2019 року  
№ 266-2(II)/2019

Справа № 3-238/2019(5418/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,  
Головатого Сергія Петровича,  
Лемака Василя Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євстіфеева Микити Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у с т а н о в и л а :**

1. Євстіфеев Микита Ігорович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8 Конституції України „положення підпункту „а“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України у частині слова „фундаментальне“ та підпункту „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України у частині слова „значний“.

Відповідно до пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс) не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах, крім випадків, якщо:

- а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;
- в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу.

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї документів вбачається, що у листопаді 2018 року Євстіфеев М.І. звернувся до суду із позовом до Приватного вищого навчального закладу „Київський університет культури“, у якому просив зобов'язати відповідача опублікувати на своєму офіційному веб-сайті певну інформацію. Рішенням Печерського районного суду міста Києва від 17 січня 2019 року, залишеним без змін постановою Київського апеляційного суду від 6 червня 2019 року, у задоволенні позову відмовлено. Верховний Суд у складі судді Касаційного цивільного суду, дійшовши висновку про малозначність справи та відсутність обставин, передбачених підпунктами „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу, ухвалою від 8 липня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Євстіфеева М.І.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання стверджує, що оспорювані положення Кодексу не відповідають вимозі юридичної визначеності, оскільки сформульовані як оціночні критерії, і внаслідок їх застосування „зазнало порушення його право на касаційне оскарження судового рішення, гарантоване пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України“.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що сама лише наявність в оспорюваних положеннях Кодексу оціночних понять, як елементів законодавчої техніки, не може бути достатньою підставою для визнання цих положень такими, що не відповідають принципу юридичної визначеності. Євстіфеев М.І. у конституційній скарзі не обґрунтував того, що законодавче регулювання права на касаційне оскарження є свавільним. Зокрема, йдеться про такий ступінь нечіткості оспорюваних положень, який в сукупності з практикою їх застосування судами та використанням за потреби правничої допомоги не надав суб'єктові права на конституційну скаргу можливості достатньою мірою передбачити юридичні наслідки своїх дій.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151<sup>1</sup>, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у х в а л и л а:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євстіфеева Микити Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпунктів „а“, „в“ пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ  
ДРУГОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**